

MAR. 1954

Folketingets forhandlinger. (185) - 209

2945

29/1 54: 1. beh. af f. t. l. om uddannelse af lærere til folkeskolen.

2946

[Undervisningsministeren.]

lighed eller mangelfulde udfyldning, men en vejledende institution ville dog give større muligheder for, at vi kunne finde frem til en retsindig afgørelse, til betryggelse for de pågældende elever og deres hjem.

Det ærede medlem hr. Marius Buhl anså de rene studenterseminarier for en uheldig seminarieform, idet denne kunne pege i retning af en delt uddannelse og dermed i retning af en deling af lærerkorpsset. Jeg forstår meget vel det ærede medlems tankegang. Lad os nærmere undersøge sagen for at se, hvor stor konkret fare der er ved dannelsen af slige seminarier.

Det ærede medlem var ligeledes noget betænkelig ved den høje alder, forskolelærerinderne må have ved optagelsen på seminarierne, og anså det ikke for nødvendigt, at en forskolelærerinde ved endt uddannelse var 22 år. Jeg tror ærlig talt, at der gennemgående stilles store krav om modenhed til dem, der skal have med småbørn at gøre, småbørn i grupper, småbørn i klasser. Jeg har også set et par eksempler på, at unge piger efter endt realeksamen ikke rigtig vidste, hvad de skulle tage sig til, og så ville de gerne ind på et sådant seminarium og kunne altså komme ind i en noget umoden alder, simpelthen fordi de en tid var ubeskæftigede. Jeg vil næsten tro, det er bedst af hensyn til børnene og de unge piger selv, at vi opretholder de her foreslåede bestemmelser, men det er jo noget, vi kan underkaste en fornyet overvejelse.

Så var der de forskellige udtalelser om eksamen. Det ærede medlem hr. Kaj Andresen omtalte de humanistiske fag som valgfri særfag sidestillet med særfag, der kræver eksamen, og var åbenbart noget i tvivl om hensigtsmæssigheden af denne sammenstilling. Nu dækkes jo ethvert fag af vidnesbyrdet, og jeg tror ikke, der er nogen fare for afsvækkelse indenfor den humanistiske faggruppe. Men vi kan jo se på det.

Det ærede medlem udtalte, at det utvivlsomt en overgang vil blive sværere for seminarielærerne, og det er rigtigt. Der stilles meget store krav til vore seminarier, og jeg mener, det må være administrationens opgave i denne overgangsperiode, som under alle omstændigheder bliver besværlig, at beskytte seminarierne, værne og hjælpe dem så godt, som det er gørligt, også gennem en ret brug af seminarierådet. Det gælder om at give lærerne den størst mulige tryghedsfølelse under disse kår, og det mener jeg vi kan.

Det ærede medlem hr. Marius Buhl ville gerne være med til at nedbryde eksamensmentaliteten og fremsatte en række udtalelser, som jeg principielt for min part fuldtud kan tiltræde. Det ærede medlem ville dog foretrække et kompromis med et af de to ændringsforslag, som er optrykt i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg har naturligvis optrykt disse forslag, for at de skulle kunne indgå i overvejelserne under debatten i det kommende udvalg, og vi må selvfølgelig drøfte disse forslag igennem; de fortjener en saglig overvejelse — der står personligheder bag hvert af dem. Personlig vil jeg dog ønske, at vi så nogenlunde kan holde den linie, der er udtrykt i lovforslaget, fordi jeg af mange grunde mener, at en svækkelse af eksamenspræget både i seminarium og i folkeskole vil være et gode.

Det var det ærede medlem hr. Hvidberg, min højtærede forgænger, unægtelig ikke enig med mig om — man kunne høre på det ærede medlem, at han havde været eksaminerende censor i formiddags. Det var den sorte skoles mand, der talte og fremsatte sin opfattelse så stærkt, som det var muligt.

Jeg forstod på det ærede medlem, at det ærede medlem ikke ønskede at stå på linie med venstre i dette spørgsmål — en måske naturlig reaktion — men heller ikke ønskede at stå på linie med Danmarks Lærerforening, som enstemmigt har krævet eksamenspræget i folkeskolen afsvækket.

Jeg mener dog, det ærede medlem gik